DOMSTOLENS BESLUT (första avdelningen)
den 6 mars 1997 *

I mål C-150/96 P,

Roberto Galtieri, tillfälligt anställd vid Europaparlamentet, med hemvist i Bryssel, företrädd av advokaten Pietro Cuomo, Neapel, med delgivningsadress i Luxemburg vid advokatbyrån Stef Oostvogels, 13, rue Aldringen, box 221,

klagande,

angående överklagande av förstainstansrättens dom (första avdelningen) av den 27 februari 1996 av förstainstansrätten i mål T-235/94, Galtieri mot parlamentet (REGP 1996, s. II-129), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom,

i vilket den andra parten är:

Europaparlamentet, företrätt av Manfred Peter, avdelningschef vid rättstjänsten, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg vid Europaparlamentets generalsekretariat, Kirchberg,

meddelar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden L. Sevón (referent) samt domarna D.A.O. Edward och P. Jann,

* Rättegångsspråk: franska.

generaladvokat: G. Cosmas,
justitiesekreterare: R. Grass,

efter att ha hört generaladvokaten,

följande

Beslut

1 Galtieri har genom överklagande, som inkom till domstolens kansli den 3 maj 1996, överklagat förstainstansrättens dom av den 27 februari 1996 i mål T-235/94, Galtieri mot parlamentet (REGP 1996, s. II-129, nedan kallad den överklagade domen), i den del hans talan har ogillats. Talan syftade bland annat till ogiltigförklaring av Europaparlamentets beslut, delgivet genom skrivelse av den 19 januari 1994, att kräva återbetalning av de belopp som sökanden felaktigt hade uppburit som hushållstillägg.

2 Förstainstansrätten har beskrivit de tillämpliga bestämmelserna och bakgrunden till tvisten mellan Galtieri och parlamentet på följande sätt:

"1. En tillfälligt anställd som är gift har enligt artikel 1 i bilaga VII i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade bilaga VII respektive tjänsteföreskrifterna), jämförd med artikel 21 i anställningsvillkoren för övriga anställda i Europeiska gemenskaperna (nedan kallade Anställningsvillkoren), i princip rätt till ett hushållstillägg som uppgår till 5 procent av hans grundlön. Om tjänstemannens make förvärvsarbetar och har en årlig inkomst före skatt som överstiger årsgrundlönen för en tjänsteman i lönegrad C 3, löneklass 3, har den berörde tjänstemannen emellertid inte rätt till detta bidrag, om inte tillsättningsmyndigheten har fattat ett särskilt beslut om undantag.

2. Enligt artikel 85 i tjänsteföreskrifterna skall varje belopp som utbetalats utan grund återbetalas om mottagaren har varit medveten om att det inte funnits något skäl för utbetalningen eller om felet har varit så uppenbart att han måste ha varit medveten om det. Enligt artikel 45 i Anställningsvillkoren är artikel 85 i tjänsteföreskrifterna tillämplig på tillfälligt anställda.

3. Sökanden är tillfälligt anställd vid parlamentet. Sedan juli månad 1980 är han placerad i lönegrad B 2. Han har sedan januari månad 1990 en tjänst som handläggare vid gruppen de Gröna. Han är sedan juli 1984 gift med P., som även hon tillhör personalen vid gemenskapernas institutioner.

4. Sökanden erhöll i enlighet med artikel 1 i bilaga VII hushållstillägg från den 1 juli 1984 till och med den 30 november 1993.

5. Sedan den 1 november 1992 är sökandens maka, som då tjänstgjorde vid rådet, placerad i lönegrad C 4, löneklass 4. Genom beslut av parlamentet av den 26 november 1992 omplacerades hon inom denna institution med verkan från den 16 november samma år, utan ändring av lönegrad eller löneklass. Genom rådets beslut av den 8 december 1992 befordrades hon till lönegrad C 3, löneklass 1, med retroaktiv verkan från den 1 januari 1992. Genom beslut av den 1 februari 1993, i vilket parlamentet upphävde och ersatte beslutet av den 26 november 1992, förflyttades hon till parlamentet och placerades i lönegrad C 3, löneklass 1. Efter det att parlamentet hade underrättats om den tjänstetid i tidigare löneklass som hon kunde tillgodoräkna sig, ändrades hennes placering slutligen och hon placerades i lönegrad C 3, löneklass 2, genom parlamentets beslut av den 17 februari 1993.

6. Efter att ha erhållit upplysningar om sökandens familjesituation för år 1993 ansåg parlamentet att hans rätt till hushållstillägg hade upphört den 1 januari 1992 genom hans makas retroaktiva befordran till lönegrad C 3 samma dag. Parlamentet

beslutade att återkräva de belopp som det ansåg sig ha betalat ut utan grund till sökanden. Dessa belopp uppgick till 267 628 BFR totalt. Sökanden informerades först om detta beslut genom en kopia som skickades från enheten för 'tjänsteföreskrifter och personalförvaltning' till löneavdelningen av den 22 november 1993 enligt vilken sökanden från den 1 januari 1992 'inte längre hade rätt till hushållstillägg', eftersom 'hans maka hade befordrats till lönegrad C 3/2'. Därefter sände chefen för enheten för 'tjänsteföreskrifter och personalförvaltning', Hélène Puech, sökanden en skrivelse, daterad den 19 januari 1994, i vilken hon förklarade för honom att det negativa belopp om 267 628 BFR som angavs på hans lönebesked för december 1993 motsvarade det hushållstillägg som han uppburit utan grund sedan januari 1992. I denna skrivelse förklarade Hélène Puech att detta belopp under nio månader skulle dras från hans lön med 30 000 BFR i månaden under de första åtta månaderna, och hon bad sökanden att kontakta henne om han skulle finna det svårt att klara detta löneavdrag på grund av sin personliga situation.

7. Sökanden ifrågasatte detta beslut genom skrivelse av den 25 januari 1994, ställd till Hélène Puech. Efter det att parlamentet hade bekräftat sitt ställningstagande i en motiverad skrivelse av den 4 februari 1994 anförde sökanden, genom skrivelse av den 22 februari 1994, formellt klagomål enligt artikel 90 i tjänsteföreskrifterna mot beslutet i skrivelsen av den 19 januari 1994. Han begärde att detta beslut skulle upphävas och att han skulle ersättas för den skada som han lidit.

8. Under fem månader i följd från februari 1994 gjordes avdrag från sökandens lön med 30 000 BFR."

3 Överklagandet avser endast förstainstansrättens tillämpning av artikel 85 i tjänsteföreskrifterna, varför den överklagade domen endast skall prövas i denna del.

Tillämpningen av artikel 85 i tjänsteföreskrifterna i den överklagade domen

4 Artikel 85 i tjänsteföreskrifterna har följande lydelse:

"Varje belopp som utbetalats utan grund skall återbetalas om mottagaren varit medveten om att det inte funnits något skäl för utbetalningen eller om felet varit så uppenbart att han måste ha varit medveten om det."

5 I punkt 46 i den överklagade domen erinrade förstainstansrätten om att det framgår av fast rättspraxis att uttrycket "så uppenbart" i denna bestämmelse inte innebär att en tjänsteman som har fått utbetalningar utan grund inte behöver göra någon ansträngning för att reagera eller kontrollera. Tvärtom anses det som uppenbart att en utbetalning är felaktig om detta inte skulle kunna gå en normalt vaksam tjänsteman, som borde känna till reglerna angående sin lön, förbi. För att avgöra om tjänstemannen har varit normalt vaksam, skall det beaktas vilken möjlighet den berörde tjänstemannen har att göra nödvändiga kontroller (förstainstansrättens dom av den 24 februari 1994 i mål T-93/92, Burck mot kommissionen, RecFP 1994, s. II-201, punkt 29, och förstainstansrättens dom av den 10 februari 1994 i mål T-107/92, White mot kommissionen, RecFP 1994, s. II-143, punkt 33). Förstainstansrätten erinrade även om att i bedömningen av om tjänstemannen har varit normalt aktsam, skall det beaktas vilken möjlighet den berörde tjänstemannen har att göra nödvändiga kontroller (förstainstansrättens dom av den 24 februari 1994 i mål T-38/93, Stahlschmidt mot parlamentet, RecFP 1994, s. II-227, punkt 19).

6 Förstainstansrätten angav i punkt 47 i den överklagade domen att den avgörande regeln för beviljande av det omtvistade tillägget är artikel 1.3 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna. I denna artikel föreskrivs att en tjänsteman inte har rätt till hushållstillägg om hans make utövar en yrkesverksamhet i förvärvssyfte som ger upphov till "inkomster som överstiger den årliga grundlönen för en tjänsteman i lönegrad C 3, löneklass 3 ... före avdrag för skatt", om inte tillsättningsmyndigheten har fattat ett särskilt beslut om undantag. Förstainstansrätten drog därav i punkt 48 slutsatsen att denna regel måste anses vara så klar att en tjänsteman i

kategori A, som har arbetat i gemenskapernas institutioner sedan år 1980, borde kunna avgöra vilket belopp som utgör gränsvärde för rätten till hushållstillägg, om inte tillsättningsmyndigheten fattar ett särskilt beslut om undantag. I detta avseende konstaterade förstainstansrätten att sökanden inte hade bestritt att han borde kunna känna till sin makas lön.

7 Förstainstansrätten erinrade vidare i punkt 49 i den överklagade domen om den rättspraxis enligt vilken en tjänsteman, som har dröjt med att underrätta administrationen om att hans familjesituation har förändrats och genom sitt eget beteende försatt sig en rättsstridig situation, inte har rätt att åberopa god tro för att slippa återbetala en förmån som han felaktigt har fortsatt att erhålla (ovannämnda dom i målet White mot kommissionen, punkt 50). Förstainstansrätten ansåg att klaganden åtminstone borde ha informerat om förändringen i sin familjesituation, eftersom denna är avgörande för rätten till familjetillägg, men att han hade underlåtit att informera parlamentet om att rådet hade befordrat hans maka till lönegrad C 4, löneklass 4, med verkan från den 1 november 1992.

8 I punkt 50—55 i den överklagade domen undersökte förstainstansrätten med hur mycket klagandens makas lön översteg gränsvärdet för att kunna jämföra situationen med den i ovan nämnda dom i målet White mot kommissionen, vilken klaganden åberopat till stöd för sitt påstående att överskridandet var så litet att det inte var uppenbart att utbetalningen saknade grund. Förstainstansrätten angav att överskridandet uppgick till 87 000 BFR per år, varför den ansåg att det rörde sig om ett icke obetydligt belopp som inte kunde gå en normalt vaksam tjänsteman förbi.

9 Förstainstansrätten drog därav i punkt 56 i den överklagade domen slutsatsen att om sökanden hade varit normalt vaksam, borde han ha insett att betalningarna i fråga uppenbart var utan grund. Parlamentet hade alltså rätt att begära återbetalning av de grundlöst utbetalda hushållstilläggsbeloppen från och med den

1 november 1992 till och med den 30 november 1993. Förstainstansrätten konstaterade dessutom att sökanden genom sitt eget beteende — genom att underlåta att underrätta administrationen om att hans hustru hade befordrats till lönegrad C 4, löneklass 4, den 1 november 1992 — hade försatt sig i en regelstridig situation och inte kunde åberopa god tro för att slippa att återbetala de belopp som utbetalats utan grund.

Överklagandet

10 I sin ansökan har klaganden bland annat yrkat att domstolen skall förklara att överklagandet kan upptas till prövning och upphäva förstainstansrättens dom, förklara den ursprungliga talan vara grundad och således ogiltigförklara parlamentets beslut i skrivelse av den 19 januari 1994 att kräva återbetalning av ett belopp om 267 628 BFR.

11 Klaganden har åberopat en enda grund som går ut på att förstainstansrätten har åsidosatt artikel 85 i tjänsteföreskrifterna. Åsidosättandet består i att förstainstansrätten har ansett det bevisat att gränsvärdet i artikel 1 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna har överskridits utan annat stöd än den enda omständigheten att lönen översteg gränsvärdet.

12 Enligt klaganden har förstainstansrätten för att komma till denna slutsats gjort en ensidig tolkning av den ovan nämnda domen i målet White mot kommissionen, eftersom slutsatserna i denna dom byggde på olika sammanvägda kriterier och inte på ett enda kriterium. Klaganden menar vidare att förstainstansrätten godtyckligt har gjort en extensiv tolkning av nämnda dom, eftersom det enda kriterium som förstainstansrätten har beaktat, nämligen att gränsvärdet har överskridits, framstår som ett objektivt och absolut kriterium för att motivera att artikel 85 i tjänsteföreskrifterna tillämpades i det aktuella fallet. Klaganden menar att förstainstansrätten har funnit att ett belopp om 87 000 BFR ensamt utgör bevisning för att felet var uppenbart och att artikel 85 i tjänsteföreskrifterna skulle tillämpas. Förstainstansrättens slutsats är inte motiverad och den står i strid med bevisbördeprincipen.

13 Parlamentet har förklarat att överklagandet är ogrundat, varför det skall ogillas.

Domstolens bedömning

14 Enligt artikel 119 i domstolens rättegångsregler kan domstolen, om det är uppenbart att överklagandet inte kan tas upp till prövning, eller om överklagandet är uppenbart ogrundat, vid varje tidpunkt ogilla överklagandet genom motiverat beslut.

15 Det framgår av en enkel jämförelse mellan den överklagade domen och klagandens beskrivning av densamma att klaganden har gjort en uppenbart ensidig och felaktig tolkning av domen. Förstainstansrätten har nämligen inte uteslutande grundat sig på överskridandets storlek för att komma fram till att felet var uppenbart utan även på regeln i artikel 1.3 i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna, på sökandens grad av ansvar ("kategori A") och på hans yrkeserfarenhet inom gemenskapens institutioner ("sedan år 1980") samt omständigheten att klaganden har underlåtit att informera parlamentet om att hans maka hade befordrats.

16 Överklagandet skall förklaras uppenbart ogrundat och ogillas i den del som avser att den överklagade domen har grundats på ett enda kriterium trots att det vid en enkel läsning av domen framgår att förstainstansrätten har beaktat en samling överväganden för att komma fram till sitt beslut.

Rättegångskostnader

17 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna som är tillämplig på förfarandet för överklagande enligt artikel 118, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskost-

naderna, om detta har yrkats. Europaparlamentet har yrkat att klaganden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom klaganden är tappande part skall han förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna i denna instans.

På dessa grunder fattar

DOMSTOLEN (första avdelningen)

följande beslut:

1) Överklagandet ogillas.

2) Klaganden skall ersätta rättegångskostnaderna.

Luxemburg den 6 mars 1997

R. Grass

Justitiesekreterare

L. Sevón

Ordförande på första avdelningen